

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Králem v hlavním líčení konaném dne 5.10.2016 v trestní věci obž. [REDACTED] **t a k t o :**

Obžalovaná:

[REDACTED],

[REDACTED],

s e u z n á v á v i n n o u , ž e

v době nejméně od 30.09.2014 do 10.12.2014 v [REDACTED], v prostorách prodejny společnosti [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], se sídlem [REDACTED], ve které pracovala na základě pracovní smlouvy z 06.01.2014 na pozici prodavačka - pokladní - skladník – montážník a měla podepsány dohody o hmotné odpovědnosti za pokladní hotovost a za schodek na svěřených hodnotách, nejméně v 10-ti případech upravila doplatkové faktury tak, aby finanční doplatky za zboží, které na hotovosti od zákazníků převzala, si mohla ponechat, čímž získala a pro sebe si ponechala

částku ve výši 17.980 Kč z titulu faktury č. 23/1580/14 ze dne 30.09.2014
částku ve výši 20.990 Kč z titulu faktury č. 23/1660/14 ze dne 13.10.2014

částku ve výši 12.255 Kč z titulu faktury č. 23/1709/14 ze dne 17.10.2014
částku ve výši 6.490 Kč z titulu faktury č. 23/1900/14 ze dne 18.11.2014
částku ve výši 15.990 Kč z titulu faktury č. 23/1911/14 ze dne 19.11.2014
částku ve výši 5.027 Kč z titulu faktury č. 23/1933/14 ze dne 21.11.2014
částku ve výši 6.410 Kč z titulu faktury č. 23/1963/14 ze dne 27.11.2014
částku ve výši 7.990 Kč z titulu faktury č. 23/1983/14 ze dne 28.11.2014
částku ve výši 19.980 Kč z titulu faktury č. 23/2010/14 ze dne 04.12.2014
částku ve výši 5.090 Kč z titulu faktury č. 23/2049/14 ze dne 10.12.2014,

konkrétně platbu v hotovosti, kterou přijala od zákazníků při převzetí zboží, v předmětných fakturách nevykázala jako platbu v hotovosti, ale vykázala ji jako zálohu na zboží, na kterou však neexistoval žádný doklad, a důsledkem tohoto jejího postupu bylo na doplatkové faktuře u doplatku na zboží uvedeno 0 Kč, a tímto jednáním způsobila společnosti [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], škodu 118.202 Kč,

t e d y

prisvojila si cizí věc, která jí byla svěřena, a způsobila tak na cizím majetku větší škodu,

č í m ž s p á c h a l a

přečin zpronevěra podle § 206 odst. 1, 3 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 206 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst.1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná **povinna zaplatit** poškozené [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] na náhradě škody částku **118.202,-Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů, které byly v hlavním líčení provedeny soud zjistil a za prokázaný považuje skutkový stav věci, podrobně popsany ve výroku tohoto rozhodnutí. Bylo tak prokázáno, že obžalovaná v období od 30.9.2014 do 10.12.2014 jako zaměstnankyně společnosti [REDAKCE] v pozici prodavačky, kdy měla podepsanou dohodu o hmotné odpovědnosti za pokladní hotovost a schodek na svěřených hodnotách nejméně v případech uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí upravila doplatkové faktury tak, že od zákazníků finanční prostředky převzala a ponechala pro sebe a způsobila tak poškozené [REDAKCE] škodu ve výši 118.202,-Kč.

Obžalovaná svou vinu od počátku trestního řízení popírala, uvedla, že se v žádném případě jednání, které je jí kladeno za vinu nedopustila. Ve své výpovědi popsala, kdy a za

jakých okolností nastoupila do pozice prodavačky do firmy [REDAKCE] na [REDAKCE], jakým způsobem s ní začala pracovat další prodavačka, svědkyně [REDAKCE], přičemž se rovněž vyjádřila i k tomu, jakým způsobem byl v počítačovém programu [REDAKCE] evidován pohyb hotovosti, zaplacené za odebrané zboží. Uvedla, že každý večer se záznamy v programu [REDAKCE] sčítaly, jednotlivé faktury byly v tomto programu zpracovávány, program sám sečetl finanční hotovost, která měla být na pokladně, ta se odevzdala do trezoru s tím, že se ještě každý večer posílala záloha dat. Obžalovaná vypověděla, že ona vždy pracovala na svém počítači, svědkyně [REDAKCE] pracovala na počítači, který byl přidělen jí. Uvedla, že určité problémy se svoji nadřízenou, tedy svědkyní [REDAKCE], nastaly poté, co se po nemoci vracela do práce, někdy kolem poloviny listopadu s tím, že jí bylo vytýkáno, že ztratila zájem o prodejnu. Před koncem roku jí ze strany svědkyně [REDAKCE] bylo oznámeno, že se musí udělat jakási předinventura. Na základě toho si svědkyně [REDAKCE] vzala veškeré dokumenty vzadu do prodejny s tím, že zjistila, že chybělo zhruba 100.000,-Kč, věc ještě chtěla překontrolovat s tím, že 22. prosince se do prodejny měla dostavit svědkyně [REDAKCE] s tím, že si odvezla veškeré doklady s tím, že je zkontroluje během Vánoc. Na místě měla sdělit, že se jedná o účetní chyby, že se takovéto věci stávaly. O Vánocích ji přišla SMS zpráva, obžalovaná kontaktovala svědkyni [REDAKCE], která na ni spustila něco, že chybí peníze. Bylo jí sděleno, že chybí asi 100.000,-Kč s tím, že konkrétně zmiňovala pana [REDAKCE], který kupoval kuchyni za 17.000,-Kč. Svědkyně [REDAKCE] potom řekla, že bude obvolávat všechny zákazníky s tím, že obžalované nařídila dovolenou s tím, že dokud se věc nevyřeší nemůže chodit do práce, svědkyně [REDAKCE] se chovala dost vulgárně. Následně mělo proběhnout jednání mezi svědkyní [REDAKCE], [REDAKCE] a obžalovanou, kdy některé z problematických faktur bylo zjištěno, že vytvářela svědkyně [REDAKCE]. Obžalovaná také uvedla, že předchozí zaměstnanci, kteří pracovali na prodejně uváděli, že měli obdobný problém, že jim mělo chybět zhruba 60.000,-Kč na zboží, ale to dohledali během 14 dnů. Pokud se týká samotného prodeje svědkyně uvedla, že zákazník přišel do prodejny, kde si objednal zboží, v programu se vyplnila objednávka a základní údaje zákazníka, byla domluvena záloha. Pokud zaplatil zálohu byla mu vytisknuta zálohová faktura jako doklad o zaplacení zálohy, někteří zákazníci zboží platili předem než přišlo na prodejnu a to i na vícekrát, někteří zákazníci přišli na pětkrát, protože neměli tak velkou částku. Když přišlo zboží, byli zákazníci kontaktováni, že si jej mají vyexpedovat. Obžalovaná se dále ve své výpovědi vyjádřila k jednotlivým fakturám, podrobně popsala, které z faktur, které jsou předmětem podané obžaloby, vytvářela sama, které podepisovala, které doklady tiskla i kdo přebíral od zákazníků finanční hotovost. Obžalovaná ve své výpovědi uvedla, že se stávalo, že někteří zákazníci formou záloh uhradili v podstatě celou cenu zboží ještě předtím než zboží bylo dovezeno do prodejny. Inventury dělala svědkyně [REDAKCE] sama, obžalovanou k tomu nepustila. Obžalovaná vypověděla, že každý večer se tržba zapisovala do sešitu, zapisovaly se údaje, hotovost, kolik nesla do banky, posílala centrále výpis z karet, i s těmi lístky, vše se posílalo. Každý večer byla posílána záloha vedená elektronicky e-mailem účetní.

Svědkyně [REDAKCE], jako jednatelka společnosti [REDAKCE] se ve své výpovědi vyjádřila, jakým způsobem probíhal na prodejně prodej zboží. Uvedla, že klient sepsal objednávku na zboží, které si vybral, zaplatila se záloha, většinou 10 – 30 % kupní ceny a odcházel s potvrzením, tedy objednávkou a dalším papírem, který udával, kolik zaplatil na záloze. Když na prodejnu přišlo zboží, byl telefonicky kontaktován, že zboží je připraveno a může jej přijít doplatit. Poté dostal doplatkou fakturu, na které bylo uvedeno zboží, odečtena záloha, v doplatku byla uvedena částka, kterou doplácí za zboží. Všechny tyto částky byly, pokud byly evidovány na hotovosti, v peněžním deníku, pokud bylo placeno kartou, tak v soupisce plateb kartou. V případě sporných faktur docházelo k tomu, že místo, aby doplatková částka byla v řádku plateb, byla daná jako třetí řádek nebo poslední řádek,

jako další přijatá záloha a v tu chvíli byla jakoby odečtena, tzn. že tu částku, kterou zákazník při předání zboží odevzdal prodavačce, tak my jsme ji nedostali, protože na konci to vyšlo, jako že ji dostali. Klienti toto nerozporovali, protože to nečetli, takže na zálohách bylo odečteno více než bylo přijato. Svědkyně uvedla, že druhá prodavačka, svědkyně [REDAKCE] uvedla, že v naprosto výjimečných případech, kdy se jednalo o sociálně slabší klienty zboží hradili ve vícero zálohách. Jednotlivé případy většinou byly evidovány na jméno s tím, že objednávka a zálohová faktura byla secvaknuta a bylo to dáno do šanonu s objednávkami, v počítači toto vedeno nebylo, dělalo se to pouze fyzicky nikoliv elektronicky. V prodejně na [REDAKCE] byly dva počítače, každá z prodavaček měla k počítačům svá hesla, pokud se týkalo účetního systému [REDAKCE], ve kterém se prováděly objednávky. Počítače byly dva, ale nebylo určeno, že na každém smí pracovat pouze určitá z prodavaček. Na jednom z počítačů byl kreslicí program a byl tam nainstalovaný e-shop s obrazovou pro klienty. Ke zjištění částce 118.000,-Kč jako schodku svědkyně vypověděla, že na každé prodejně se ke konci roku provádí inventura s tím, že většina vedoucích si tak měsíc před koncem roku dělá tzv. předinventuru, aby se případné nedostatky včas odstranily nebo dohledaly. V [REDAKCE] na prodejně byly obě prodavačky prvním rokem, o inventuře nic nevěděly, tedy svědkyně přijela na prodejnu zhruba v prosinci s tím, že oznámila prodavačkám, že je třeba připravit na inventuru, překontrolovat zboží, hotovost a zálohy. Protože toto neznaly, ukázala jim svědkyně jakým způsobem toto mají provádět. Při této předinventuře svědkyně zjistila, že je zjištěn enormně záporný zůstatek, že někdo udělal nějakou zvláštní účetní operaci a proto prodavačkám dala za úkol, aby to dohledaly. Za úkol toto dostala svědkyně [REDAKCE] s tím, že měla týden, aby provedla kontrolu, po týdnu svědkyně zjistila, že to ještě není hotové, bylo pár dnů před Vánocemi, hrozilo, že se inventura nestihne udělat včas, proto si vzala veškeré doklady s sebou a inventuru prováděla sama. Svědkyně poté uvedla na konkrétním případě, kdy byly přijaty 2.000,-Kč u případu paní [REDAKCE], měla být doplatková faktura na 15.990,-Kč, která byla přijata opět jako záloha s tím, že tedy bylo odečteno 15.990,-Kč jako záloha, plus 2.000,-Kč. Takovýchto částek zjistila svědkyně, že v systému zůstává více. Svědkyně uvedla, že obvolala všechny klienty, kterých se sporné případy týkaly, ptala se na průběh, kolik dostali zálohových faktur a ptala se, zda si pamatují, komu doplatek dávali, zda starší, zrzavé nebo mladé černošské prodavačce. Svědkyně vypověděla, že v některých případech se ztratily originály, chyběla jakoby složka klienta, nebyla schopna dohledat podpis, kdo zboží vydával a přebíral peníze. Svědkyně vypověděla, že nelze zjistit, kdo se přihlásil na konkrétní počítač, proto podle docházky zjistila, že sporné faktury vznikaly v době, kdy byla na prodejně obžalovaná [REDAKCE] sama, oproti tomu, kdy byla v prodejně se svědkyní [REDAKCE]. Svědkyně uvedla, že zjišťovala, zda peníze chybí fyzicky. Uvedla, že dělala scan pokladního deníku a peníze odvedené nikdy nebyly. Pokud by peníze byly odváděny, ačkoliv to nesouhlasilo s účetními doklady ozvala by se účtárna, že někdo odvádí více peněz než fakticky má, každý večer se dělá uzávěrka, kdy vyjedou všechny výdejky, co bylo placeno hotově a co placeno kartou a v tu chvíli by se poznalo, že je v kase nějaká hotovost navíc.

Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že v prodejně [REDAKCE] pracovala od dubna 2014 do dubna 2015, popsala jakým způsobem probíhalo objednávání zboží a placení zálohy a vystavování dodatečné faktury. Připustila, že asi ve dvou případech se stalo, že klienti platili zálohu formou více záloh, většinou se jednalo o sociálně slabší osoby. Svědkyně vypověděla, že objednávku na zboží tiskli třikrát, jedna se dávala do [REDAKCE], druhá byla pro ně, třetí se dávala klientovi. Všechno bylo zaznamenáno v objednávacím programu a v účetním programu. Zvlášť v účetním a zvlášť v objednávkovém programu bylo možno zjistit kdo si co objednal a bylo možno dohledat i zálohové faktury. Pokud se týká předmětného problému svědkyně uvedla, že se jí to zpočátku nezdálo, protože vždy vše bylo v pořádku, jak finančně, tak účetně, nikdy nic nechybělo. Až poté přišel e-mail, kdy bylo sděleno, že pán platil pouze

jenom jednu zálohu, neplatil dvě zálohy, pouze první a potom doplatek. Na dopise bylo napsáno, že to platil černovlasé slečně. Potom další pán ukázal fakturu, kterou do té doby neviděla, bylo tam uvedeno, že to byla zálohová faktura, přitom doplatek byl následně uveden, že se jedná o druhou zálohu, kdy byla uvedena částka, kterou měl doplatit, tedy konečný stav, co má doplatit je nula. Tento pán uváděl, že zcela určitě neplatil dvě zálohy, ale pouze zálohu a doplatek a platil to černovlasé slečně. Svědkyně vypověděla, že počítače na prodejně byly otevřené stále, například když odešly na oběd, že se neodhlašovaly, byla mezi nimi důvěra. Svědkyně uvedla, že výdajový doklad o zaplacení zákazník dostával v momentě, kdy doplatil kupní cenu zboží, i když odvoz zboží následoval třeba až několik dní poté.

Svědčině [REDAKCE] ve své výpovědi popsala, jakým způsobem probíhal nákup zboží v prodejně [REDAKCE], zaplatila 500,-Kč zálohy, že byl gauč zamluvený, poté si šla pro ten gauč, vzala doma peníze, zaplatila mladší prodavačce ještě ten den, dostala účet, vzala si papíry a objednala odvoz, odvoz objednala na prodejně, sedačka přišla během dvou hodin. Svědkyně označila listiny ve spise, které k prodeji dostala, žádné další listiny nedostala.

Svědčině [REDAKCE] rovněž ve své výpovědi popsala okolnosti prodeje zboží, že byla zaplacená nejprve záloha, po informaci, že zboží je v obchodě se dostavili do obchodu a zaplatili doplatek, druhý den již bylo zboží dovezeno, doplatek platili černovlasé prodavačce.

Obdobně vypovídal i svědek [REDAKCE], rovněž se vyjádřil k okolnostem koupě zboží s tím, že si zmluvili gauč, zaplatili zálohu, dostali potvrzení, zboží na prodejně byli doplatit s tím, že si ještě přiojednali stolek, peníze platili v hotovosti obžalované. V dokladech poté, co byl k tomu vyzván zjistil, že byly uvedeny dvě zálohy, doplatek byl uveden nula.

[REDAKCE] uvedla, že nakupovala kuchyňskou linku, obsluhovala ji starší paní se zrzavými vlasy, vše proběhlo v pořádku, poté kupovali gauč, ona byla přítomna placení zálohy, následně doplatek gauče platil přítel svědkyně [REDAKCE] u mladé slečny. Žádné doklady nekontrolovali, asi půl roku poté byli kontaktováni, zjistili, že doklady ke koupi již nemají.

[REDAKCE] vypověděl, že po vybrání kuchyňské linky zaplatil zálohu, po telefonátu z prodejny zaplatil doplatek, jednal s obžalovanou. Doplatek platili právě obžalované s tím, že ji neodváželi hned ten den, kdy zboží doplatili.

Svědčině [REDAKCE] uvedla, že při výběru zboží zaplatili zálohu 2.000,-Kč s tím, že poté byl placen doplatek u tmavovlasé prodavačky s tím, že se rozhodně nejednalo o tu druhou prodavačku s rezavými vlasy.

Obdobně vypověděla i svědkyně [REDAKCE]. Uvedla, že platila zálohu 2.000,-Kč prodavačce se zrzavými vlasy, asi za dva týdny byla kontaktována, že sedačka je na prodejně, platila doplatek, byl jí vystaven doklad, který hodila do kabelky, domlouvala se na výnosu sedačky do pátého patra. Svědkyně uvedla, že jednala s obžalovanou, která vystavovala i doklady, na prodejně druhá prodavačka nebyla.

[REDAKCE] uvedl, že v obchodě platil zálohu a poté finální cenu sedačky, tu si naložil a odvezl. Uvádí, že jednal určitě s tmavovlasou prodavačkou, zrzavou prodavačku neviděl. Tmavovlasé prodavačce předával i peníze.

Svědkyňě [REDAKCE] vypověděla, že zaplatila zálohu, byla informována SMS zprávou, že skříň na prodejnu přišla, po zaplacení doplatku dostali nějaký doklad, který ji nepřipadal jako faktura, ještě se informovala na to, zda tento doklad může sloužit i pro případnou reklamaci. Domnívá se, že v tu chvíli jednala s tmavovlasou prodavačkou.

Svědkyňě [REDAKCE] vypověděla, že obžalovaná nastoupila do prodejny po ní s tím, že na prodejně skončila kvůli neshodám, kdy odcházelo více zaměstnanců. Uvedla, že na prodavače byla kladena velká odpovědnost, museli kontrolovat i skladníky, protože se stávalo, že skladník vyskladnil zboží v jiné barvě, zboží šlo do minusu a tím pádem chybělo. Svědkyně uvedla, že objednávkový program fungoval tak, že se se zákazníkem sepsala objednávka, bylo tam sepsané zboží, které se objednává, ve druhém programu byla záloha od klienta, kterou on dal s tím, že byla uvedena částka, která byla převzata. Zákazník odcházel s objednávkou a zálohovou fakturou. Po dodání zboží si zákazník mohl zboží vyzvednout, to už se udělala druhá záloha, vyskladnilo se zboží s tím, že na další faktuře byly dvě položky, záloha a doplatek. Rozdíl se dole vždy dočetl, neví přesně jak se to tam označovalo. Domnívá se, že jako doplatek to tam nebylo. Svědkyně připustila, že v některých případech se stávalo, že zákazník sám se dobrovolně dostavil na prodejnu a doplatil dvě zálohy s tím, že poté se objevil doplatek nula, za její kariéry to mohlo být tak třikrát. Svědkyně uvedla, že každý večer se uváděla uzávěrka, přepočítaly se peníze, daly se do obálky za ten den a daly se do trezoru. Takto se to dělalo každý den, na konci týdne se odváděla tržba, kdy se kontrolovalo a přepočítalo, zda souhlasí pokladní kniha a odvod do banky, vždy to kontrolovaly se systémem [REDAKCE]. Svědkyně uvedla, že systém by sám neuhlídal, kdyby zboží bylo uvedeno v platbách za dvě zálohy a doplatek byl nula, upozornil by, kdyby šlo zboží do minusu, nějaká položka, kterou vyskladnili třeba dvakrát. Svědkyně [REDAKCE] se ve své svědecké výpovědi také vyjádřila k tomu, jakým způsobem probíhala evidence záloh, popř. doplatků v účetním systému [REDAKCE], který byl na prodejně používán. Vyjádřila se k předloženým fakturám, i jakým způsobem byly evidovány zálohy, případné doplatky.

V průběhu dokazování v rámci hlavního líčení byl soudem opatřen znalecký posudek z oboru účetní a daňové evidence, kdy znalec se vyjadřoval k otázkám, zda účetnictví společnosti [REDAKCE], které bylo znalci předloženo, je úplné a řádně vedené tak, aby poskytlo věrný obraz o finanční situaci firmy. Znalec uvedl, že účetnictví firmy [REDAKCE] bylo vedeno řádně. Zároveň znalec ve svém znaleckém posudku, ve svých závěrech vyčíslil účetní stav zásob, zboží a peněz na pokladní hotovosti k datu předchozí účetní uzávěrky, tedy 31.12.2013 a zároveň provedl stejnou kontrolu stavu k 31.12.2014. K tomuto znalec uvedl, že podle pozdějšího vypočtení je v průběhu trestního řízení zjištěn inventurní rozdíl 118.202,-Kč z celkového rozdílu 129.405,-Kč. Znalec uvedl, že je vyčíslen inventurní rozdíl 129.405,-Kč s tím, že u přijatých a nezúčtovaných záloh a kontrol fiktivních záloh byl zdůvodněn inventurní rozdíl ve výši 118.202,-Kč, přičemž zbývající rozdíl ve výši 11.203,-Kč nebyl dohledán. Znalec uvedl ve svém závěru, že manko na finančních prostředcích společnosti [REDAKCE] na provozovně v [REDAKCE] ve výši 118.202,-Kč bylo zjištěno zaevidováním záloh do vydaných faktur, kdy tyto zálohy nebyly odvedeny při odvodu denních hotovostních tržeb.

Jako listinné důkazy byly dále konstatovány listiny týkající se jednotlivých obchodních případů tak, jak jsou specifikovány ve výroku tohoto rozhodnutí, zejména příslušné faktury k prodeji zboží s jednotlivými kupujícími, kteří byli jako svědci v této věci vyslechnuti, byla konstatována pracovní smlouva, uzavřená s obžalovanou včetně dohody o hmotné odpovědnosti, kterou společnost [REDAKCE] uzavřela

s obžalovanou [REDAKCE], dále stejné smlouvy uzavřené s druhou prodavačkou [REDAKCE]. K osobě obžalované pak byly konstatovány zprávy Městského úřadu v [REDAKCE], opis RT.

Veškeré důkazy, které byly ve věci provedeny soud hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech a za prokázaný považuje skutkový stav věci, jenž je podrobně popsán ve výroku tohoto rozhodnutí. Obžalovaná svou vinu od počátku trestního řízení zcela popírá, kdy se k jednotlivým fakturám vyjadřovala tak, že se mohlo stát, že někteří zákazníci platili zálohy na vícekrát. V tomto směru je však ostatními svědeckými výpověďmi toto její tvrzení vyvráceno, neboť takováto situace nastávala zcela výjimečně, v ojedinělých případech, v řádu jednotek za rok. Obžalovaná jako prodavačka společnosti [REDAKCE], provozovny v [REDAKCE], v podstatě nebyla schopna žádným způsobem hodnověrně vysvětlit, jak by mohlo dojít k manku, které je vyčísleno ve výroku tohoto rozhodnutí, když toto ještě ve vyšší výši potvrzuje znalecký posudek [REDAKCE], jako zcela jednoznačně zjištěný. V souvislosti s tím je třeba konstatovat, že byly opatřeny listiny týkající se jednotlivých smluvních případů, ze kterých vyplývá, že ve všech těchto případech tak, jak jsou specifikovány ve výroku tohoto rozsudku, je zřejmé, že zboží bylo hrazeno formou dvou záloh, na těchto fakturách se nikdy neobjevilo, že by bylo zboží dopláчено, když takovýto postup, jak vyplývá z výpovědi svědkyně [REDAKCE], byl zcela chybný. Je třeba konstatovat, že všechny tyto případy se objevily u zákazníků, které vyřizovala obžalovaná [REDAKCE] s tím, že v podstatě všichni tito vyslechnutí svědci hovořili, že peníze za zboží platili právě obžalované [REDAKCE], hovořili o mladší černošské prodavačce, kdy takovéto označení zcela jednoznačně vylučuje, že by se mohlo jednat o druhou ze zaměstnankyň, svědkyni [REDAKCE]. Je třeba konstatovat, že nejen z výpovědi svědkyně [REDAKCE] a z jiných předložených důkazů vyplývá zjištěný rozdíl vyčíslený ve výroku tohoto rozhodnutí, pro objektivizaci tohoto účetního rozdílu soud nechal vypracovat znalecký posudek z oboru ekonomika a v podstatě znalec tyto závěry zjištěné při inventuře provedené k 2.1.2015 zcela jednoznačně potvrzuje, kdy hovoří o účetním rozdílu ještě o cca 11.000,-Kč vyšší. Za této situace soud s ohledem na závěry znaleckého posudku, který považuje za zcela objektivní důkaz, považuje za prokázané, že minimálně účetní rozdíl ve výši 118.202,-Kč tak, jak byl zjištěn svědkyní [REDAKCE], byl objektivizován, v podstatě i ze závěrů znaleckého posudku vyplývá, že toto vzniklo zaevidováním záloh do vydaných faktur. Vzhledem k tomu, že ve všech obchodních případech, kdy takovýto postup byl zjištěn, bylo chybně zaevidováno více záloh oproti záloze a doplatku a kdy ve všech těchto případech zákazníky obsluhovala právě obžalovaná, jak vyplývá z jejich svědeckých výpovědí, považuje soud za zcela jednoznačně prokázané, že tyto finanční prostředky, které nepochybně v účetnictví společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] chyběly si musela ponechat právě obžalovaná [REDAKCE]. V podstatě jiné vysvětlení pro inventurní rozdíl ve výši 118.202,-Kč se nenabízí, v těchto obchodních případech žádným způsobem nefigurovala svědkyně [REDAKCE], tyto finanční prostředky v účetnictví společnosti [REDAKCE] prokazatelně chybějí a z tohoto je možno učinit pouze takový závěr, že tyto finanční prostředky si ponechala obžalovaná [REDAKCE].

Za této situace tedy soud konstatuje, že spáchala přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1,3 tr. zákoníku, kterého se dopustí ten pachatel, který si присvojí věc, která mu byla svěřena a způsobí na cizím majetku větší škodu, v tomto případě se větší škodou ve smyslu ust. § 138 odst. 1 tr. zákoníku rozumí škoda převyšující 50.000,-Kč, zcela nepochybně tyto finanční prostředky byl ve vztahu k obžalované [REDAKCE] věci cizí a tyto finanční prostředky jí byly na základě pracovní smlouvy a uzavřené dohody o hmotné odpovědnosti svěřeny. Tím

přisvojením si pak naplnila všechny zákonné znaky skutkové podstaty citovaného přečinu zpronevěry.

Za tento přečin zpronevěry dle § 206 odst. 1,3 tr. zákoníku lze uložit trest odnětí svobody v trvání jednoho roku až pěti let. Při rozhodování o konkrétním druhu a výměře trestu soud podle § 39 odst. 1,2 tr. zákoníku hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, rodinné a majetkové poměry obžalované, její dosavadní způsob života, možnosti nápravy, přičemž povahu a závažnost soud hodnotil zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

Při hodnocení povahy a závažnosti spáchaného trestného činu soud hodnotil osobu samotné obžalované, která nebyla dosud soudně trestána, nebyla postihována ani pro přestupek, hodnotil i následek v podobě výše způsobené škody, který ne příliš zásadním způsobem převyšuje hranici škody vyšší. Na druhou stranu je třeba konstatovat, že obžalovaná se tohoto jednání musela dopustit zcela jednoznačně v přímém úmyslu. Za této situace soud trest stanovil ještě na samé spodní hranici zákonných možností s ohledem na osobu samotné obžalované, její dosavadní trestní bezúhonnost a tento trest ukládal jako trest podmíněný, rovněž s poměrně mírnou zkušební dobou, stanovenou ve dvojnásobku spodní hranice zákonných možností, přičemž takto v podstatě mírný a výchovný trest soud stanovil s ohledem na osobu samotné obžalované.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila společnost [REDAKCE], soud tak musel o tomto nároku rozhodnout, vzhledem k tomu, že bylo prokázáno, že obžalovaná způsobila této společnosti škodu ve výši 118.202,- Kč, uložil jí povinnost k náhradě této způsobené škody.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli

obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

V P í s k u dne 5.10.2016

Mgr. Martin Král, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Helena Šípková

Toto rozhodnutí nabylo PM dne 26.7.2017 – vina, trest
Doložku PM vyznačila dne 30.9.2017 Helena Šípková